

روزنه

بررسی استراتژی‌های پیش‌روی رئیس‌جمهوری در پاسخ به مجلس آقای روحانی! چای‌تان سرد نشود رنگس آذری*

● حسن روحانی، رئیس‌جمهور دولت دوازدهم، امروز برای پاسخ به سؤال نمایندگان در مجلس حاضر می‌شود. گفت‌وگو با نمایندگان در معرض دید ملت انجام می‌شود و پیامدهای آن برای فضای عمومی جامعه و فضای اقتصاد و سیاست حائز اهمیت است. حسن روحانی در دو حوزه در معرض نقد و بررسی قرار می‌گیرد. بخشی از این گفت‌وگو پاسخ وی در مورد سؤالات نمایندگان است که اطلاعاتی راجع به فعالیت‌های صورت‌گرفته، تغییرات پیش‌بینی‌شده و دستاوردهای مربوط به آن خواهد داد، اما بخش دوم، کلیتی از نقش رئیس‌جمهور است که پس از گفت‌وگو در خاطر مردم می‌ماند. بخش دوم چیزی بیش از آنچه می‌گوید است، درواقع کلیت بازی رئیس‌جمهور در فضای نمایی است که صحنه مناسبات در حوزه‌های سیاسی، اقتصادی و اجتماعی کشور را ترسیم می‌کند. اینکه حسن روحانی در چه نقشی حاضر خواهد شد و چگونه با مهره‌های مخالف و موافق بازی خواهد کرد بخشی از استراتژی گفت‌وگو‌وی وی است. این استراتژی‌ها احتمالا در اتاق‌های فکر در حال بررسی است. داده‌ها و اطلاعات زیادی از دستگاه‌های مرتبط جمع‌آوری و طبقه‌بندی شده‌است و مشاوران، استراتژی‌های مختلفی برای گفت‌وگو را توصیه کرده‌اند، اما شاید آن بخش دوم احتمالا باز هم مهجور مانده و هرچند عجیب، اما ظاهرا فکری برای آن بخش مهم‌تر نمی‌شود؛ آن بخشی که مانند جای روی میز است که باید به‌موقع و با لیخن، روبه‌روی میزبان نوشیده شود. آنجا که میهمان درگیر تعارفات یا جدل می‌شود، جای سرد می‌شود و از دهنش یعنی زمانش به پایان می‌رسد و برای ما باز هم همان افسوس همیشگی برجای می‌ماند؛ «باز هم رئیس‌جمهور آنچه را منتظرش بودیم نگفت، امید از میان رفت و جای سرد شد». این نوشتار قصد دارد پیش از این گفت‌وگو، دوگانه‌های نقشی را که او بازی می‌کند و خاطره‌ای که ترسیم می‌کند تجسم کند و البته ترجیحش را هم بگوید، شاید این توضیحات، شرعی برای بحث و بررسی درباره گفت‌وگوی رئیس‌جمهور و قالبی برای ارزیابی وی در فضای عمومی جامعه باشد.

● **رئیس‌جمهور به‌عنوان حامل پیام آرامش یا مدیریت در مرکز و جریان نگرانی‌ها سخن خواهد گفت؟**
توجیه مسائلا اقتصادی و سیاسی پدیدآمده با اتکا به شاخص‌ها و آمارهای مربوط به عملکرد دولت در این زمینه حتما در پاسخ به سؤالات نمایندگان مطرح خواهد شد، اما باید دید رئیس‌جمهور از این شاخص‌ها برای نفی احساس ناامیدی و نگرانی اقتصادی مردم استفاده خواهد کرد یا فرصتی به خود و دولت می‌دهد تا با مردم از در همدلی سخن بگوید. روحانی از ابتدای دولت با اتکا به شاخص‌های اقتصادی برای بیان وضعیت اقتصادی بهبودیافته از احساس واقعی مردم نسبت به مسائل اقتصادی و آینده فاصله گرفته است. باید دید که وی این‌بار تصمیم دیگری خواهد گرفت یا نه؟ این تصمیم می‌تواند این‌گونه باشد که وضعیت نگران‌کننده را توضیح دهد تا احساس در مردم پدید آید که او خود به این وضعیت واقف است و برای کاهش پیامدهای چنین اظهاراتی از ابزارهای کنترلی و حمایتی دولت پرده بردارد. این ابزارها هستند که نگرانی را کاهش می‌دهند و نه انکار و نفی نگرانی موجود با اتکا به داده‌ها آمار.

● **رئیس‌جمهور با گفت‌وگو در مورد عوامل سیاسی وضعیت موجود مردم را در جریان مسائل پنهانی قرار می‌دهد یا افشاکری را به مثابه ابزار فشار سیاسی برای رقبا به کار می‌برد؟**

افشاکری می‌تواند بخشی ضروری از توجیه مسائل اقتصادی پدیدآمده باشد. افشاکری به معنای توضیح و توصیف مسائل سیاسی دلیل در ایجاد شرایط اقتصادی مبتلا به است. افشاکری اما می‌تواند رئیس‌جمهور را در موضعی سیاسی و درگیر در بازی‌های سیاسی قرار دهد که در مقابل تصویر رئیس‌جمهور به‌عنوان مدیری باتدبیر است. او ممکن است برای افشاکری وارد چالش‌های لفظی با نمایندگان مجلس یا دستگاه‌های دیگر شود که پیش از این مدنظر نبوده است و به جای بیان علل سیاسی، بازی‌های سیاسی را داعی می‌کند. تدبیر و سیاست می‌بایست در گفتار رئیس‌جمهور توامان و نه در مقابل یکدیگر دیده شود؛ تدبیری که سیاست را به خدمت منافع ملی و همبستگی سیاسی به کار می‌گیرد. زمانی که علت مسئله اقتصادی مورد پرسش، سیاسی یا خارج از قدرت و کنترل دولت است (مانند وجود مبادی ورود کالا که از دسترس دولت خارج است، در پاسخ به سؤال درباره قاچاق کالا و پاسخ‌گوینودن بخش‌هایی از واردکنندگان به دولت)، تدبیر است که افشاکری را پیشنهاد می‌کند تا رئیس‌جمهور به جای سؤال مکرر از مخاطب نامشخص درباره اینکه چه کسی یا چه گروهی مانعی ایجاد کرده است، از خود آن مسئول بپرسد و از او بخواهد در مقابل مسئولیتش پاسخ‌گو باشد.

● **رئیس‌جمهور نسبت به میراث گذشته موضعی مستأمل خواهد داشت یا از هزینه‌دادن برای اصلاح و عزم جدی برای تغییر سخن خواهد گفت؟**

ادامه در صفحه ۱۵

سیاست

رئیس قوه قضائیه:

برخی که باید پاسخ‌گوی شرایط فعلی باشند، چهره اپوزیسیون به خود گرفته‌اند

برخی فضای کشور را آماده‌موج سواری دیده‌اند

آملی‌لاریجانی ادامه داد: «مسئولان محترم قضائی و قضات شریف توجه داشته باشند که ما در برهه حساسی قرار داریم و به‌واسطه برخی سودجویی‌ها، اعتماد مردم در بخش‌هایی مخدوش شده است. متأسفانه برخی نیز که خود سال‌ها در بالاترین مناصب کشور مسئولیت داشته‌اند و امروز باید بزرگ‌ترین پاسخ‌گوی شرایط فعلی باشند، فضا را آماده موج‌سواری دیده‌اند و چهره مخالف و اپوزیسیون به خود گرفته‌اند؛ چنانکه می‌بینیم پیاپی سخنانی علیه نظام و به‌ویژه دستگاه قضائی بر زبان می‌آورند و غافل‌اند که مردم بصیر و فهیم ما آنها را می‌شناسند و غوغاسالاری آنان را نیز دیده‌اند، بریز و پیاش‌های آنها را هم دیده‌اند». رئیس قوه قضائیه افزود: «قضات و مسئولان محترم قضائی بدون آنکه تحت تأثیر این فتناسازی‌ها قرار بگیرند، باید در مدار انصاف و عدالت حرکت کنند؛ زیرا این قبیل رجزخوانی‌ها زیاد است اما قاضی و مسئول قضائی باید با شکیبایی، اعتدال و انصاف رفتار کند و خدای ناکرده برخی اظهارات و اهانت‌ها نباید موجب شود که از مدار عدل و انصاف خارج شویم». او گفت: «یک متهم حتی اگر بعد از رسیدگی‌ها تبدیل به بزرگ‌ترین محکوم شود…

ادامه در صفحه۱۵

به آنها توهین نکنید. یک شوخی هم با هم نکنیم؛ مگر می‌شود هر زمان که انتخابات ۲۲ بهمن است، ما دوربین را به روی همه تپه‌ها ببریم و همه را جلو بیاوریم؛ اما به محض اینکه این دوران گذشت، همین تیپ‌ها را در آن ور یقه‌شان را بگیریم. این یک تناقض است و تناقض یک روز کار دست انسان خواهد داد. چرا نظریه «ترویج مکتب ایران به جای مکتب اسلام» را که از سوی رئیس دفتر شما بیان شد، تأیید کردید؟ ● **احمدی‌نژاد:** ما را متهم کردند که حرف‌های ما موجب تحریک تعصبات قومی علیه ایران شده است. حتما جنگ هشت‌ساله که آنها علیه ما راه انداختند، به خاطر حرف‌های بنده است. لایذ اقدامات ۴۰۰ساله آنها نیز به خاطر حرف‌های بنده است. آیا پاک‌بودن، تلاش شبانه‌روزی، خدمتگزاری، دفاع از حقوق ملت، مقاومت در برابر زیاده‌خواهان و دست‌انداران به بیت‌المال، مبارزه با مفاسد و ایستادگی، اجرای طرح‌های بزرگ، پیشرفت‌های سریع علم و فناوری، اجرای هدفمندی، مسکن مهر، سهام عدالت، چند برابر کار عمرانی، صادرات غیرنفتی، اجرای شعارهای تمام‌دولت‌های قبل، تحمل، سعه صدر و احترام به آزادی، عشق به مردم و احترام به کرامت مردم، ترویج مهربانی و عدالت و هزاران خدمت دیگر اسمش انحراف است؟ اگر این‌گونه نباشد، همه ملت ایران در این خط هستند و اکثریت حاضر در این جلسه نیز همه در این خط هستند.

شاهی‌ماسی:

رئیس دولت دهم تلاش کرد با همان شوخی و خنده جلسه را به اتمام برساند. احمدی‌نژاد این‌گونه پرونده «طرح سؤال از رئیس‌جمهور» را بست: «این سؤالاتی که برای ما مطرح کردید، سؤالات امتحانی بود؛ ولی خیلی سخت نبود، به نظر طراح سؤال از همان‌جایی بود که با شناسی فوق‌لیسانسش را گرفته است. اگر با خود ما مشورت می‌کردید، سؤال‌های بهتری می‌شد مطرح کرد؛ اما حالا شوخی کردیم و گذشت و پاسخ دادیم. انصاف داشته باشید حالا که می‌خواهید نمره بدهید، خوب نمره بدهید. ما همه سؤالات را به‌طور کامل پاسخ دادیم و یک مشت مطلب اضافی هم ننوشتیم. انصاف یک ذره از آن کمتر بدهید، بی‌معرفتی و نامردی است». حرف‌های او با واکنش بسیاری از نمایندگان مواجه شد. علی لاریجانی، رئیس مجلس، هم در پاسخ به تذکرات نمایندگان گفت: «به‌کاربردن کلمات دیگر مانند «شاسی» و «ماسی» در مجلس درست نبود و هیچ‌کس استفاده از این کلمات مجلس نیست. مجلس هیچ‌وقت تصویب نکرده که اگر کسی نماینده مجلس شود، فوق‌لیسانس می‌شود و برای نمایندگان مجلس هم در این حد مقبول است و مدرکی به کسی نمی‌دهند و آقایان اشتباه فهمیدند».

نمایندگان ازروحانی‌به‌سؤالی دارند؟

شاهی‌نژاد تأیید بعد از حضور احمدی‌نژاد در مجلس، این بار نوبت رئیس دولت دوازدهم است تا امروز به مجلس بیاید تا به پنج سؤال اقتصادی مجلس پاسخ دهد.

سؤال نمایندگان که از پنج محور اصلی درباره «نرخ شتابان ارز»، «رکود» و «تورم» تشکیل شده، به این شرح است:

۱- چرا دولت جناب‌عالی در کنترل قاچاق که یکی از مهم‌ترین عوامل فلج تولید ملی است، موفق نبوده است؟

۲- علت استمرار تحریم‌های بانکی با گذشت بیش از دو سال و با وجود اجرای همه تعهدات برجامی ایران چیست؟

۳- چرا دولت تدبیر و امید برای کاهش بی‌کاری مفرط اقدام شایسته‌ای ندارد؟

۴- علت رکود اقتصادی شدید چندین‌ساله، در دولت جناب‌عالی، با وجود وعده‌ها و اعلام‌های عبور از رکود چیست؟

از ۵- افزایش شتابان ارزهای خارجی و کاهش شدید ارزش پول ملی چیست؟

باید دید حسن روحانی که سخنوری قوی است، چگونه جلسه «طرح سؤال از رئیس‌جمهور» را به پایان خواهد رساند. بعید است که او مانند احمدی‌نژاد قصد داشته باشد با شوخی و خنده به سؤالات پاسخ دهد؛ اما معلوم نیست بتواند نمایندگان را مردم را قانع کند.

رئیس قوه قضائیه:

هم نداریم که تدبیر، رکن اساسی کار دولت است و بسیاری از مشکلات نیز ناشی از سوءتدبیرهاست». رئیس دستگاه قضا ادامه داد: «ما ضمن تشکر از تلاش‌های دولت، شخص رئیس‌جمهور محترم و همه کارکنان دستگاه‌های اجرایی، از دولت محترم می‌خواهیم که در چارچوب تأکیدات و فرمایش‌های مقام معظم رهبری، به مقابله مدبرانه با تحریم پیرازند که البته اقدامات مثبتی نیز در این زمینه انجام شده؛ اگرچه بهتر بود زودتر چنین تصمیماتی اتخاذ شود. امروز دلارها و سایر ارزهایی که در اختیار جمهوری اسلامی است، نباید صرف امور غیرضرور شود. از سوی دیگر دولت باید بحث معیشت و اقتصاد مردم را به‌صورت جدی با به‌کارگیری افراد خبره و بهره‌مندی از فکر و خرد جمعی بهبود بخشد و ما معتقدیم کشوری که دارای این حجم بالا از سرمایه‌های مادی، اجتماعی و انسانی است و مردم آن ۴۰ سال پای آرمان‌های خود ایستاده‌اند، با تدبیر و عقلائیت قادر است مشکلات خود را حل کند». او در ادامه با اشاره به اقدامات اخیر دستگاه قضائی در زمینه مبارزه با مفاسد اقتصادی، گفت: «همان‌گونه که به مردم عزیز وعده داده بودیم، تمام قدرت و ظرفیت خود را برای رسیدگی به پرونده‌های مربوط به مفاسد اقتصادی اخیر بسیج کرده‌ایم و با استعجازه از رهبر معظم انقلاب و پاسخ مثبت ایشان، با سرعت بیشتری در حال رسیدگی به این پرونده‌ها هستیم».

چشم بهارستان به دهان روحانی

عکس: Getty Images

از آنکه از طرف امام خمینی از سمت فرماندهی کل قوا برکنار شده بود، با ۱۷۷ رأی موافق، یک کل برای متشع از سوی مجلس از ریاست‌جمهوری نیز عزل شد. بعد از برکناری بنی‌صدر «شورای موقت ریاست‌جمهوری اسلامی ایران» با حضور آیت‌الله موسوی‌ارdebیلی، محمدعلی رجایی و آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی برای اداره امور اجرایی کشور تشکیل شد تا رئیس‌جمهوری جدید انتخاب شود. ابوالحسن بنی‌صدر به‌صورت مخفیانه از کشور خارج شد.

احمدی‌نژادوشکستن تابوی ۳۰ساله

۳۰ سال طول کشید تا پای یک رئیس‌دولت دیگر برای پاسخ‌گویی به نمایندگان به مجلس باز شود. محمود احمدی‌نژاد که زمانی محبوب جریان اصولگرایان بود، در ششمین سالی که ریاست دولت را بر عهده داشت از سوی مجلس اصولگرای هشتم برای پاسخ‌گویی فراخوانده شد. حتماً این جمله معروف را شنیده‌اید که «تاریخ دوبار تکرار می‌شود، بار اول به صورت ترازوی و بار دوم به صورت کمدی»؛ اما احمدی‌نژاد و پاسخ‌های او به سؤالات نمایندگان نشان داد که گاهی این جمله را می‌توان برعکس خواند. در ۲۴ اسفند ۹۰، علی مطهری، نماینده تهران به عنوان طراح سؤال از رئیس دولت به پشت تریبون رفت تا ۱۰ سؤال نمایندگان را که عمدتاً سیاسی بود، برای احمدی‌نژاد قرائت کند؛ از قهر ۱۱ روزه او گرفته تا اینکه چرا گفته بود مجلس در رأس امور نیست.

علی مطهری، نایب رئیس مجلس دهم، درباره آن روز که حتی تا استعفا از نمایندگی مجلس هم پیش رفته بود، در یادداشتی که روز گذشته ایسنا منتشر کرد، این‌گونه نوشت: «تا آن روز سؤال از رئیس‌جمهور که در اصل ۸۸ قانون اساسی ذکر شده است، به صورت تابو و امری دست‌نشدنی تلقی می‌شد و با توجه به حمایت‌های مکرر مقام رهبری از دولت آقای احمدی‌نژاد، نمایندگان مجلس این نگرانی را داشتند که با مخالفت ایشان مواجه شوند. ولی ما معتقد بودیم که این کار به صلاح کشور است، خصوصاً با توجه به روحیه رئیس‌جمهور وقت که صریحاً اعتراف به قانون‌شکنی می‌کرد و می‌گفت من فقط قوانینی را اجرا می‌کنم که از نظر خودم مطابق با قانون اساسی است، بقیه را اجرا نمی‌کنم، یا می‌گفت قانونی را که در نهایت در مجمع تشخیص مصلحت نظام تصویب شده است، اساساً قانون نمی‌دانم… همان‌طور که حدس می‌زدم سؤال از رئیس‌جمهور در مجلس هشتم با مقاومت شدید هیئت‌رئیسه مواجه شد و کسانی از آنها مامور شده بودند که امضاها را پس بگیرند. ما امضا می‌گرفیم و آنها امضاها را پس می‌گرفتند تا از حد نصاب، یعنی ۷۳ امضا یفتد. حتی یکی از اعضای هیئت‌رئیسه می‌گفت مجلس از آقای خاتمی سؤال نکرد، شما چطور می‌خواهید از آقای احمدی‌نژاد سؤال کنید؟».

رؤسای دولتی که به مجلس فراخوانده شدند

درست است که تابوی سؤال از رئیس یک دولت در زمان احمدی‌نژاد شکسته شد، اما اولین و جدی‌ترین حضور رؤسای دولت در مجلس به ۳۷ سال پیش یعنی ۱۱ خرداد سال ۶۰ برمی‌گردد، آن‌هم نه برای پاسخ به سؤال‌ها، بلکه برای بود «طرح عدم کفایت ابوالحسن بنی‌صدر» برگزار شود. این طرح در دوفوریت در مجلس بررسی و بنی‌صدر از ریاست‌جمهوری برکنار شد. نمایندگان مجلس اول، «موضوع‌گیری او علیه نظام جمهوری اسلامی و اتحاد با نیروهای ضد انقلاب وابسته به شرق و غرب جهت نابودی نظام اسلامی و همچنین مخالفت مستمر وی با مجلس شورای اسلامی از بدو تاسیس و حتی پیش از افتتاح آن، دخالت صریح در قوه قضائیه و عدم درک صحیح از دبدی‌های اصول قانون اساسی و نیز عدم اعتقاد به «اصل تفکیک قوا» را از دلائل مهم عدم کفایت سیاسی بنی‌صدر می‌دانستند.

۲۰ دقیقه فرصت داریم، بنده چون دانش‌آموز مرتبی

شرق، علی ابوبسی: حسن روحانی، به‌عنوان

رئیس‌دولت دوازدهم، ساعت هشت صبح امروز به بهارستان می‌رود تا در جلسه «سؤال از رئیس‌جمهور» که برای دومین‌بار در تاریخ جمهوری اسلامی برگزار می‌شود، به پنج سؤال اقتصادی نمایندگان مجلس دهم پاسخ دهد.

دهم مرراد بود که رئیس مجلس از اعلام وصول سؤال نمایندگان از رئیس‌جمهوری خبر داد. پیش‌تر ۹۲ نماینده تقاضای سؤال از روحانی را به هیئت‌رئیسه ارائه کرده بودند. موضوع سؤال از حسن روحانی در کمیسیون اقتصادی با حضور نمایندگان رئیس‌جمهوری بررسی شد که در نهایت ۸۰ نفر از نمایندگان برای سؤال باقی ماندند و روحانی موظف شد براساس اصل ۸۸ قانون اساسی به ساختمان مجلس در میدان بهارستان بیاید تا پاسخ‌گوی سؤال نمایندگان مجلس باشد. براساس این اصل اگر حداقل یک چهارم کل نمایندگان مجلس از رئیس‌جمهور یا هر یک از نمایندگان از وزیر مسئول درباره یکی از وظایف آنان سؤال کنند، رئیس‌جمهور یا وزیر مربوط موظف است در مجلس حاضر شود و به سؤال‌ها پاسخ دهد.

مطابق ماده ۲۱۳ آیین‌نامه مجلس هم رئیس‌جمهور یک ماه فرصت داشت برای پاسخ‌گویی به مجلس بیاید. روحانی هم با اینکه در نامه‌ای به علی لاریجانی تلویحاً ناراحتی خود را از طرح سؤال بیان کرده بود، اعلام کرد به مجلس می‌آید. او در نامه‌اش نوشت به مجلس خواهد آمد و برخی حقایق را برای مردم بازگو خواهد کرد. حسام‌الدین آشنا، مشاور فرهنگی رئیس‌جمهوری، در یادداشتی توییتری نوشت: «رئیس‌جمهور به مجلس می‌رود نه فقط برای پاسخ‌گفتن به نمایندگان مردم، بلکه برای سخن گفتن با خود مردم».

چند ماهی هست که اقتصاد و بالا رفتن نرخ دلار و سکه، به «چشم‌اسفندیار» دولت تبدیل شده است. کار به جایی رسیده که رأی‌دهندگان به حسن روحانی و چهره‌های سیاسی که او را در دو انتخابات ۹۲ و ۹۶ یاری کردند هم از فضای پیش‌آمده دلگیر هستند و شرایط پیش‌رو را مثبت نمی‌بینند. در همین سال جاری نیز چند باری سیاست‌های اقتصادی دولت تغییر کرد، اما از بار انتقادها به روحانی کم نشده است. کار به جایی رسیده که در ۲۰ روز اخیر دو وزیر «تعاون، کار و رفاه اجتماعی» و «امور اقتصادی و دارایی» استیضاح و برکنار شدند. هرچند به نظر می‌رسد با رفتن «مسعود کرباسیان» از وزارت اقتصاد که از مهم‌ترین مراکز مورد انتقاد نمایندگان به دولت دوازدهم بوده، کار دهم پاسخ‌گویی حسن روحانی راحت‌تر شده باشد. خود او نیز چندی پیش در گفت‌وگویی تلویزیونی گفته بود: «خیلی حرف‌ها هست که در مصاحبه و سخنرانی گفتنشان سخت است؛ اما وقتی نمایندگان سؤال می‌کنند، خیلی حرف‌ها را راحت‌تر می‌زنم».

فصلی مجلس، بعد از دو استیضاح هم گویی به سمتی رفته است که کار را برای رئیس‌جمهوری سهل کرده باشد؛ این را از توییت یکی از اعضای هیئت‌رئیسه فراکسیون امید مجلس هم می‌شود استنباط کرد، «علیرضا رحیمی» روز گذشته نوشت که با همه گلابی‌ها و دلخوری‌هایی که از روحانی و دولت داریم، در جریان سؤال از رئیس‌جمهور حمایتشان نمی‌کنیم تا ایران و ایرانی دشمن‌شاد نشود.

درست است که تابوی سؤال از رئیس یک دولت در زمان احمدی‌نژاد شکسته شد، اما اولین و جدی‌ترین حضور رؤسای دولت در مجلس به ۳۷ سال پیش یعنی ۱۱ خرداد سال ۶۰ برمی‌گردد، آن‌هم نه برای پاسخ به سؤال‌ها، بلکه برای بود «طرح عدم کفایت ابوالحسن بنی‌صدر» برگزار شود. این طرح در دوفوریت در مجلس بررسی و بنی‌صدر از ریاست‌جمهوری برکنار شد. نمایندگان مجلس اول، «موضوع‌گیری او علیه نظام جمهوری اسلامی و اتحاد با نیروهای ضد انقلاب وابسته به شرق و غرب جهت نابودی نظام اسلامی و همچنین مخالفت مستمر وی با مجلس شورای اسلامی از بدو تاسیس و حتی پیش از افتتاح آن، دخالت صریح در قوه قضائیه و عدم درک صحیح از دبدی‌های اصول قانون اساسی و نیز عدم اعتقاد به «اصل تفکیک قوا» را از دلائل مهم عدم کفایت سیاسی بنی‌صدر می‌دانستند.

سراسران اولین رئیس‌جمهور ایران، ۱۱ روز بعد

خبر

برگزاری جلسه اول رسیدگی به شکایت ایران از آمریکا

● **ایسنا:** جلسه اول دیوان بین‌المللی دادگستری درباره شکایت ایران از آمریکا دیروز برگزار شد و در آن نماینده و وکلای ایران استدلال‌های خود را مطرح کردند. فردا نوبت به نماینده و وکلای آمریکا می‌رسد که استدلال‌های خود را در دادگاه طرح کنند. در روزهای چهارشنبه و پنجشنبه نیز هر دو طرف توضیحات تکمیلی را به دادگاه ارائه خواهند کرد و پس از آن قضات وارد شور شده و در عرض چند هفته رأی خود را صادر خواهند کرد. ایران با استناد به عهدنامه مونت دو کشور که در سال ۱۹۵۵ امضا شده خواستار لغو تحریم‌هایی است که از سه ماه پیش اعمال شده است.

احمد خاتمی: روحانی قبول نکرد در اجلاسیه خبرگان سخنرانی کند

● **ایسنا:** حجت‌الاسلام احمد خاتمی، سخنگوی هیئت رئیسه مجلس خبرگان با اشاره به برنامه پنجمین اجلاس این نهاد، گفت: رأس ساعت ۸.۵ صبح ۱۳ شهریور اولین جلسه را داریم. دستور اجلاس ابتدا نطق رئیس مجلس خبرگان رهبری است بعد نطق‌های قبل از دستور است که حداکثر هر نطقی ۱۵ دقیقه است که باید وقت بگیرند و برای صحبت بیایند؛ بعد سخنرانی شخصیت مدعو را داریم. این بار به دلیل دغدغه اعضای مجلس خبرگان، رفع مشکلات اقتصادی و معیشت مردم دستور کار پنجمین اجلاس است. خاتمی با بیان اینکه دو هفته پیش از آقای رئیس‌جمهوری برای سخنرانی در اجلاسیه خبرگان رهبری دعوت کردیم، اظهار کرد: ایشان غرض‌خواهی کردند و گفتند نمی‌توانند در اجلاسیه سخنرانی داشته باشند. ما عذر ایشان را نمی‌دانیم اما معتقدیم این یک فرصت برای رئیس‌جمهور است.

ادامه از صفحه اول

توسعه بومی صنعت نفت

در حوزه پژوهش و فناوری وزارت نفت هم، انعقاد و اجرای ۹ قرارداد مهم پژوهشی در حوزه بالادست و ۱۲ قرارداد مهم پژوهشی در حوزه پایین‌دست و پنج قرارداد مهم پژوهشی در حوزه اکتشاف منابع نفت و گاز ایران با دانشگاه‌های معتبر داخلی با شرط فعالیت مشترک با مراکز تخصصی معتبر بین‌المللی، جلوه دیگری از تعمیق پژوهش و فناوری در راستای توسعه بومی صنعت نفت و تقویت پایه‌های دانشی این صنعت استراتژیک است. به موازات فعالیت‌های برشمرده، وزارت نفت در دولت یازدهم به مقوله «انتقال فناوری در قراردادهای جدید نفتی (IPC)» با هدف انتقال فناوری و توانمندسازی شرکت‌های داخلی در حوزه‌های اکتشاف و تولید، توجه ویژه‌ای کرده است، به‌این‌ترتیب در قالب پیوست فناوری قراردادهای جدید نفتی، فرایند انتقال فناوری‌های مرتبط در چهار سطح پیمانکاران اکتشاف و تولید (E&P)، پیمانکاران EPC، GC سازندگان کالا و تجهیزات نفتی، مراکز پژوهشی و دانشگاه‌ها را مدنظر قرار داده است.

دراین‌باره شناسایی و ارزیابی شرکت‌های اکتشاف و تولید (E&P) ایرانی با فراخوان و ارزیابی سه‌مرحله‌ای داوطلبان انجام گرفت و ۱۷ شرکت اکتشاف و تولید ایرانی برای فعالیت در قراردادهای جدید نفتی تأیید صلاحیت شدند.

در مجموعه می‌توان اذعان کرد مقوله توسعه بومی، انتقال فناوری، گسترش تحقیق و توسعه، توانمندسازی و اعتماد به سازندگان ایرانی همگام با دیگر فعالیت‌های اثربخش وزارت نفت در عرصه توسعه ملی، درخور توجه و دارای نقشی اساسی در رونق و گسترش فضای کسب‌وکار کشور است.

•معاون مهندسی، پژوهش و فناوری وزارت نفت

دکتر مصدق سدر اه پیشرفت ایران!

نتیجه آن فربه‌شدن طبقه مهندسان و وکتران بی‌دانش بود. دانشگاه‌های بزرگ هم رها شدند و تشویق شدند تا دکترهای بیشتری تولید کنند. حتی وقتی عده‌ای آمدند و گفتند که دانشگاه باید دانش تولید کند، آن را با انتشار یک مشت نخاله به جای مقاله اشتباه گرفتند که شوربختانه به‌راحتی در دست‌فروشی‌های روبه‌روی دانشگاه تهران هم عرضه می‌شوند. شاید سؤال‌برانگیزترین رفتار را در ادارات دولتی ببینیم که زمانی که این‌قدر دکترا رواج نداشت، همه مهندس خطاب می‌شدند، هرچند ممکن است مدرکشان علوم اجتماعی یا زبان بود. این روزها هم که دیگر به مدد گسترش دوره‌های دکترا، کمتر کسی است که یا دکتر نیست یا تا تسکیر دکترا قرار ندارد؛ از رفتارگر محله گرفته تا راننده تاکسی می‌توان افراد را دکتر خطاب کرد. برای آنکه بدانیم تا چه حد این مشکل جدی است، مثالی می‌زنم. ۲۰ سال است سعی می‌کنم با همکاران دانشگاهی‌ام از کاربرد پسوند دکتر پرهیز کنم و آنها را با اسم کوچک صدا بزنم. اینها اغلب در خارج تحصیل کرده‌اند و خوب می‌دانند که در محیط‌های علمی همکاران با پسوند همدیگر را صدا نمی‌کنند. ولی شاید جز یکی، دو مورد موفقیتی نداشتم. آیا شما دیده‌اید کسی بگوید دکتر گاندی، دکتر کوفی عنان، دکتر ماندلا؟ ولی ما همچنان می‌گوییم «دکتر» مصدق!